

Rolnummer 325
Arrest nr. 28/91 van 16 oktober 1991

A R R E S T

In zake : de vordering tot schorsing van de artikelen 10, 4°, en 13, 4°, van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 20 februari 1991 tot wijziging van het decreet van 5 maart 1985 houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters J. DELVA en I. PETRY,
en de rechters J. WATHELET, F. DEBAEDTS, L. DE GREVE,
M. MELCHIOR en P. MARTENS,
bijgestaan door de griffier L. POTOMS,
onder het voorzitterschap van voorzitter J. DELVA,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

*

*

I. ONDERWERP VAN DE VORDERING

Bij verzoekschrift van 5 september 1991, aan het Hof toegezonden bij ter post aangetekende brief van dezelfde dag, wordt de schorsing gevorderd van de artikelen 10, 4°, en 13, 4°, van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 20 februari 1991 tot wijziging van het decreet van 5 maart 1985 houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van voorzieningen voor bejaarden door :

1. de V.Z.W. SENIOR HOME SERVICE, met zetel te 8410 De Haan, Ringlaan 128;
2. de V.Z.W. RESIDENTENSERVICE STER DER ZEE, afgekort "RESIDENTENSERVICE S.D.Z.", met zetel te 8300 Knokke-Heist, Kopsdreef 10;
3. de B.V.B.A. SEIGNEURIE SERVICE RESIDENTIES, met maatschappelijke zetel te 8410 De Haan, Ringlaan 128, ingeschreven in het H.R. te Brugge onder nummer 60.347;
4. Yves VAN DEN ABEELE, beheerder, wonende te 8200 Brugge, Hogeweg 40;
5. Yvonne STRUBBE, zaakvoerder, wonende te 8200 Brugge, Zandstraat 10.

In hetzelfde verzoekschrift vragen verzoekers de vernietiging van dezelfde artikelen van bedoeld decreet.

II. RECHTSPLEGING

Bij beschikking van 6 september 1991 heeft de voorzitter in functie de leden van de zetel van het Hof aangewezen conform de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

De rechters-verslaggevers L. DE GREVE en J. WATHELET hebben geoordeeld dat er geen aanleiding was om de artikelen 71 en 72 van de organieke wet toe te passen.

Bij beschikking van 17 september 1991 heeft het Hof de terechtzitting voor de behandeling van de vordering tot schorsing op 25 september 1991 vastgesteld.

Van die beschikking is aan de verzoekende partijen en aan de in artikel 76, § 4, van de organieke wet vermelde overheden kennis gegeven bij ter post aangetekende brieven van 18 september 1991.

Op de terechtzitting van 25 september 1991 :

- zijn verschenen :
Mr. A. COPPENS, advocaat bij de balie te Ieper, voor de verzoekende partijen, voornoemd;
Mr. B. STAELENS, advocaat bij de balie te Brugge, voor de Vlaamse Executieve, Jozef II-straat 30, 1040 Brussel, die ter zitting een nota heeft neergelegd;
- hebben de rechters-verslaggevers L. DE GREVE en J. WATHELET verslag uitgebracht;
- zijn voornoemde advocaten gehoord;
- is de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 62 en volgende van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, die betrekking hebben op het gebruik

van de talen voor het Hof.

III. ONDERWERP VAN DE BESTREDEN BEPALINGEN

Artikel 10, 4°, voegt in artikel 14 van het decreet van 5 maart 1985 een paragraaf 2 in die als volgt luidt : "De exploitatie dient te gebeuren door één enkele natuurlijke of rechtspersoon. Deze is zowel verantwoordelijk voor de individuele opnames of verhuring als voor de organisatie van de zorg- en dienstverlening."

Artikel 13 voegt een nieuw artikel 15bis in waarvan het 4° bepaalt : "gedurende deze periode van erkenning of, in voorkomend geval van voorlopige erkenning, uitgebaat blijven door dezelfde natuurlijke of rechtspersoon."

IV. IN RECHTE

1.A.1. Eerste verzoekende partij, de V.Z.W. SENIOR HOME SERVICE, verstrekt verpleegkundige, paramedische en sociale diensten aan de residenten die verblijven in de seigneurie "De Blanke Duinen", gelegen te 8410 De Haan, Ringlaan 128. Deze seigneurie is een instelling waar bejaarde personen op duurzame wijze verblijven en de gebruikelijke gezins- en huishoudelijke verzorging genieten.

Derde verzoekende partij, de B.V.B.A. SEIGNEURIE SERVICE RESIDENTIES, staat in voor het onderhoud van de gebouwen en verstrekt daarnaast horecadiensten aan de personen die in de seigneurie "De Blanke Duinen" verblijven.

Tweede verzoekende partij, de V.Z.W. RESIDENTEN-SERVICE STER DER ZEE, verstrekt zowel verpleegkundige, paramedische en sociale diensten, als onderhouds- en horecadiensten in de seigneurie "Ster der Zee", een gelijkaardige instelling als de seigneurie "De Blanke Duinen" waarvan de gebouwen te 8300 Knokke-Heist gelegen zijn, Kopsdreef 10 en 17. Wat de verpleegkundige, paramedische en sociale diensten betreft, heeft zij een akkoord met eerste verzoekende partij luidens welke deze voor de uitvoering ervan instaat in de seigneurie "Ster der Zee" (in onderaanneming).

Vierde verzoekende partij is eigenaar van het complex te 8410 De Haan, Ringlaan 128, en voor de helft onverdeelde eigenaar van de gebouwen, gelegen te 8300 Knokke-Heist, Kopsdreef 17. Met de personen die in de seigneurie "De Blanke Duinen" respectievelijk "Ster der Zee" verblijven, sluit hij een huurcontract voor de lokalen die zij bewonen.

Vijfde verzoekende partij is eigenares van het gebouw, gelegen te 8300 Knokke-Heist, Kopsdreef 10, ook de statutaire zetel van tweede verzoekende partij. Met de personen die op dat adres wonen, vleugel van de seigneurie "Ster der Zee", sluit ook zij een huurcontract.

- 1.A.2. De eerste, tweede en derde verzoekende partijen voeren ter staving van hun belang aan dat zij, ingevolge het nieuwe artikel 14, § 2, van het decreet van 5 maart 1985, niet langer hun activiteiten, zoals hierboven uiteengezet, kunnen ontwikkelen.

De vierde en vijfde verzoekende partijen stellen

dat zij niet langer huurovereenkomsten kunnen sluiten met de personen die de gebouwen bewonen waarvan zij eigenaar zijn.

Bovendien zal aan de eerste, de derde en de vierde verzoekende partijen elke erkenning, of in voorkomend geval voorlopige erkenning, worden geweigerd om reden dat het nieuwe artikel 15bis, 4°, voorschrijft dat deze maar mogelijk is voor zover hun instelling uitgebaat blijft door dezelfde natuurlijke of rechtspersoon.

- 2.A.1. Volgens de verzoekers schenden de bestreden bepalingen de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet doordat aan twee juridisch verschillende soorten van inrichtingen die actief zijn op het vlak van de bejaardenhulp, met name, eensdeels, de gesubsidieerde, en anderdeels, de niet gesubsidieerde, dezelfde voorwaarde van enkelvoudige exploitatie wordt opgelegd. De niet gesubsidieerde instellingen worden daardoor gediscrimineerd, aangezien de gesubsidieerde instellingen, precies door de mogelijkheid een subsidie te bekomen, gemakkelijk aan die voorwaarde kunnen voldoen.

Volgens de verzoekende partijen schendt het bestreden artikel 10, 4°, van het decreet van 20 februari 1991 tevens het door artikel 6bis van de Grondwet gewaarborgde beginsel van vrijheid van handel en nijverheid.

- 2.A.2. Bovendien schenden de bestreden bepalingen de bevoegdheidsbepalende regels. In artikel 10, 4°, van het decreet van 20 februari 1991 wordt immers bepaald dat de exploitant, die bovendien slechts één enkele natuurlijke of rechtspersoon mag zijn, de

verantwoordelijkheid draagt voor de verhuring zodat de eigenaar van een gebouw niet langer woningen, appartementen of andersoortige lokalen aan bejaarden mag verhuren zonder tegelijkertijd exploitant te zijn die onder de toepassing valt van het decreet van 5 maart 1985. Het beleid inzake de huur van goederen is evenwel een aangelegenheid waarvoor de nationale wetgever bevoegd is gebleven.

- 2.A.3. Wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft wijzen de verzoekende partijen erop dat zij een erkenning, in voorkomend geval van voorlopige aard, behoeven op grond van artikel 13 van het decreet van 20 februari 1991. Indien de bestreden artikelen van voormeld decreet niet worden geschorst, zullen de verzoekende partijen geen erkenning kunnen bekomen voor bijkomende perioden die maximum drie jaar kunnen belopen, waaruit volgt dat de seigneuries "De Blanke Duinen" en "Ster der Zee" zullen worden gesloten. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat uit die sluitingen zou voortvloeien wordt dan berokkend door het verlies van tientallen miljoenen aan investeringen die in beide instellingen werden gedaan, het tenietgaan van een uitgebreide infrastructuur, werkloosheid van het personeel, de moeilijkheden om de financiële verbintenissen op korte termijn na te komen. Bovendien zal het weghalen van de bejaarde residenten bij velen een trauma veroorzaken en zal een ernstige smet worden geworpen op de reputatie van beide instellingen.

Ten aanzien van de ontvankelijkheid van het beroep tot vernietiging

- 1.B.1. Uit artikel 21 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 blijkt dat een vordering tot schorsing niet dan samen met een beroep tot vernietiging of na

het instellen van zulk een beroep kan worden aangebracht. De vordering tot schorsing is derhalve ondergeschikt aan het beroep tot vernietiging.

Daaruit volgt dat de ontvankelijkheid van het beroep tot vernietiging reeds bij het onderzoek van de vordering tot schorsing dient te worden betrokken.

- 1.B.2. De Grondwet en de bijzondere wet van 6 januari 1989 vereisen dat iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon die een beroep instelt, doet blijken van een belang ; hieruit volgt dat de actio popularis niet toelaatbaar is. Het vereiste belang is slechts aanwezig bij diegenen die door de bestreden norm rechtstreeks en ongunstig in hun situatie zouden kunnen worden geraakt.
- 1.B.3. Op basis van een eerste onderzoek in het kader van de schorsingsprocedure, blijkt niet voldoende dat het beroep tot vernietiging vooralsnog als niet ontvankelijk dient te worden afgewezen bij gebrek aan belang vanwege enige verzoekende partij en ten aanzien van beide bestreden bepalingen.

Ten aanzien van de vordering tot schorsing

- 2.B.1. Naar luid van artikel 20, 1°, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 dient aan twee grondvoorwaarden te zijn voldaan opdat tot schorsing kan worden besloten :
- 1° de middelen die worden aangevoerd moeten ernstig zijn ;
  - 2° de onmiddellijke uitvoering van de bestreden wet moet een moeilijk te herstellen ernstig

nadeel kunnen berokkenen.

Daar de twee voorwaarden cumulatief zijn, leidt de vaststelling dat één van die voorwaarden niet is vervuld tot verwerping van de vordering tot schorsing.

Ter beoordeling van de tweede voorwaarde bepaalt artikel 22 van dezelfde wet bovendien : "De vordering bevat een uiteenzetting van de feiten waaruit moet blijken dat de onmiddellijke toepassing van de bestreden norm een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen".

2.B.2. Het enige nadeel dat ten deze moet worden onderzocht, is het nadeel dat zou kunnen voortvloeien uit de verplichting voor de verzoekers om hun inrichtingen door één enkele natuurlijke persoon of rechtspersoon te doen exploiteren.

2.B.3. De verzoekende partijen sommen een reeks - naar hun bewering omslachtige - maatregelen op die zij in onderling overleg zouden moeten treffen om te voldoen aan de betwiste bepalingen van het decreet.

Zij beweren, maar tonen niet aan dat, hoewel een onderlinge band hen verenigt - de twee eigenaars van de in huur gegeven gebouwen zijn verwant in de eerste graad en beiden oefenen topfuncties uit binnen de rechtspersonen - onoverkomelijke moeilijkheden hen beletten zich onmiddellijk te voegen naar de door het decreet gestelde voorwaarde van uniciteit van exploitatie ; zij tonen evenmin aan dat, ingeval de aangevochten bepalingen worden vernietigd, het thans gevoerde bestuur van hun inrichtingen niet zonder ernstig

nadeel zou kunnen worden hersteld.

Het is dus niet de onmiddellijke toepassing van de betwiste bepalingen van het decreet, maar het feit dat de verzoekers die niet tijdig naleven, dat een weigering van erkenning met zich zou kunnen brengen die op haar beurt de sluiting van de twee door de verzoekende partijen bestuurde inrichtingen tot gevolg zou kunnen hebben.

- 2.B.4. Uit wat voorafgaat volgt dat één van de twee voor de schorsing vereiste voorwaarden niet is vervuld. De vordering tot schorsing dient te worden verworpen.

OM DIE REDENEN,

HET HOF

verwerpt de vordering tot schorsing.

Aldus uitgesproken in het Nederlands en het Frans,
overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6
januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare
terechtzitting van 16 oktober 1991.

De griffier,

De voorzitter,

L. POTOMS

J. DELVA